

ELŐFIZETÉSI ÁR :
 Egész évre 160 korona.
 Fél évre 80 korona.
 Negyed évre 40 korona.

Egyes szám ára :
3 korona.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL :
 ARANY JÁNOS-UTCA 48.
 Hirdetéseket jutányosan vesz fel a kiadóhivatal

A székely ifjakhoz.

Délibábos rónánk itthonában
 Legyetek üdvözölve véreink!
 Élet pezsdül, hol Ti megjelentek
 Hontalanná lett hű testvéreink.
 Bérces hazátok virányairól
 Armány, dinokság messze üldözött . . .
 — De él még a magyarok Istene
 Él szívünknek biztató reménye :
 Ti vagytok az ország szemefénye !

Szent ihlettel fordulunk Keletnek
 S áhitattal nézzük a felhőket,
 Hát ha hirt hoznak székely országból ;
 Népeiről : — hogy látjuk-e még őket ?!
 Vagy a zsarnokság megtörte már
 A magyarságnak hős bajnokait ?
 N m : Él még a magyarok Istene
 Él szívünknek biztató reménye :
 Ti vagytok az ország szemefénye !

Hazaszeretetten tündököltök ;
 Titáni harcra Ti készen álltok,
 Isteni megnyilatkozatra,
 Csak mi ránk, testvéretekre várunk.
 Ott leszünk egy szálig mindannyian
 Székely véreink. Imádkozzatok.
 Hisz' él még a magyarok Istene
 Él szívünknek biztató reménye :
 Ti vagytok az ország szemefénye !

Népeknek Ura : hatalmas Isten !
 Gyujtsd meg az igazság fáklyáját,
 Vezérelj vissza székelyek népét
 Add vissza neki ismét hazáját !
 Vérrel szerzett földünk szent rögére
 Esküszünk, hogy más rabja nem leszünk !
 Hisz' él még a magyarok Istene,
 Él szívünknek biztató reménye :
 Ti vagytok az ország szemefénye !

Irta : Bajcsy László.

Gondolatok.

Mennyivel szebbé válna az élet, ha a nőkben több realizmus, a férfiakban több idealizmus volna.

A hiúság aranypor, mely a szívsebét betakarhatja, a szeretet balzsam, mely a szívsebét meggyógyítja.

Küzdés és lemondás nélkül nincs emberi sors.

Az a legboldogabb ember, ki anynyival megelégszik, amennyije van.

Nincs utálatosabb torzkép a csínált szomorúságnál.

Mimosa.

Egyesülve.

I. ügyvéd: Hogy van az kollega, hogy nem tartsz iroda kisasszonyt?

II. ügyvéd: De kérlek aláson akkor semmit sem dolgoznánk.

I. ügyvéd: Sőt — egyesült erővel dolgoznánk.

Ellentétes sóhajok.

Szerelmes férfi: Mi volna az életünk asszony nélkül?! . . .

Csalódott férfi: Csak asszonyt ne teremtett volna az Isten!

Szabó: Oh! csak az adósaim fizetnének!

Jogász: Csak a számla ne volna a világon!

A tudós: De szamarak az emberek!

A tolvaj: már mindenki nagyon okos!

Biztos következtetés.

Este meghagyja az ur az inasának, hogy öt reggel 5 órakor keltse föl.

Reggel zörget az inas.

— Már 5 az óra? — kérdi a gazda.

— Gondolom, — feleli az inas, — mert a zsebóráim már hat órákor megállott.

Visszavárlak!

Csendes az éj. A csillagok kigyulltak.
A tájon lanyha szellő suhan át.
Orvul lopóznak lelkemre a multak,
S a szívemet emléked járja át.
Nem hiszem, hogy többé nem öllek!
Hogy lenn nyugszol a sírban csendesen.
Bárhon vagy is, érzem, hogy én föl lellek!
Én visszavárlak édes mindenem.

Tudom, a könnyem nem hagy lenn pihenni
És sóhíjok a sírban is keres!
Mert nem tudlak én többé elfeledni
S szerelmemmel ostromlom az eget.
Hisz' annyi-annyi elnem csókolt csók van.
Reád váró, remegő ajkamon! . . .
Jönnöd kell még, hogy mindazt elcsókoljam!
Én visszavárlak legszebb angyalom.

Sok rózsátod virul még künn a kertben.
Sok árva tő! Szomoru rózsakert!
Hisz' napjuk volt a hófehér kis lelked
S éltet rájuk tekinteted lövelt.
Nem, nem lehet, hogy kisszíved megfagyjon
Hisz' benne oly sok szép emlék tüzel,
Éz kell, hogy minden fagyot felolvasszon,
Én visszavárlak, érzem jönnöd kell!

Ha majd haragvó, vészies lesz az éjjel,
S jajgat, sikolt a fák között a szél;
S a lombokat dühöngve tépi széjjel:
Téged keresni lelkem utra kél . . .!
Előmbé jössz-e lágyan hívó szókkal?
Mutatod-e az utat majd nekem?
És vársz-e rám a régi mátká csókkal?
Én visszavárlak üdvöm, élelem!

SZANIN.

Kész cipő és
eszima kapható

Valamint erős
munkás cipők.

Bárhon hirdetett olcsó áraknál is olcsóbban szerzhetheti be **cipő** szükségletét méret után, ha lemegy **Fábián Zestvérek** cipő- és eszima készítő műhelyében, **Rákóczi-utca 71. szám alá.** Már most felhívjuk a gazdálkodó közönség figyelmét őszi és téli eszima szükségletét mielőtt beszerezné, forduljon bizalommal hozzánk, hol olcsón és jót vásárolhat.

Vidéki
megrendelése:

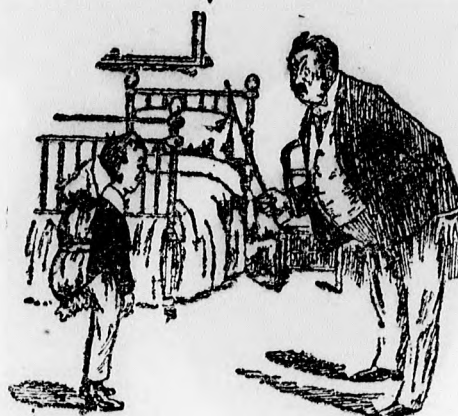
azonnal
készülnek.

Az állatkertben.

— Ni nevelő ur, hogy ugrál az a majom. Biztosan utánoz valakit.
— Igen, Laolka! Önmagát utánozza!

Falu rossza.

A jó fiu.

Tanító: Tudod-e fiam, mit csinált Hám, midőn apja, Nőé, lerészegedett?

Gyermek: Igen! kinevette.

Tanító: Te is kinevetnéd apádat?

Gyermek: Nem én; mert én már akkor régen alszom, mikor apám hazajön a koresméből!

Levél a szerkesztőhöz.

Kedves szerkesztő ur! Legyen szíves tisztelt munkatársát értesíteni, hogy beszéljen a nima Szabóval, aki majd megmondja barátjának a siket Kovácsnak, ki együtt lakik a vak Palival és a siket Kovács nevében kérje meg Palit, hogy az ő általa kiállított benevezési blankettát az atlétikai versenyre, hozzám minél előbb megküldeni szíveskedjék, anynyival is inkább, mert a verseny szépségéből és izgalmaságából nagyon sokat levonna, ha az 1000 m.-es síkfutásban a jó formában levő Szlávi és Eri urak a benevezési blanketta késedelme miatt nem indulhatnának. Ezen igazán fáradságos kérésre a verseny főrendezője Árva István hentes mester uram kért meg. Soraim elintézéséért üdvözlöm a szerkesztő urat teljes szívemből, teljes lelkemből és minden erőmből és kívánok boldog Pünkösdi ünnepeket szívből és szeretetből

Tisztelő híve:

SZETYEPOIYA.

Uri malacok.

Két szolgálója volt a nagyságos asszonynak. Kérdi egyiket:

— Hallod-e Zsuzsi, hát Panni hol van?

— Bizonyosan a malacot eteti — válaszol Zsuzsi bizonytalanul, mire éppen belép Panni.

— Hol voltál Panni? — kérdi tőle.

— Hát kirem aláson, az urinak vittem be a reggelit.

Halotti bucsuzlató egy alkoholista sirjánál.

Szavalja:

Egy megrögzött aktiv alkoholista.

— Tisztelt Szomoru, Gyászos,
Halotti Gyülekezet!

A fejsze a fa tövire tétetett és
kivágattatott, mert gyümölcsöt
nem termett, csak borvirágot.

— Ime: bekövetkezett a leg-
nagyobb földi igazság és Alko-
holházy Joachim polgártársunk
csütötörkөн éjjel, péntek reggel
virradóra, az alkoholtól bűzös
árnyékvilágból, az alkoholisták
örök-hazájába...

— Éljen! — hangzott egy ér-
zelgős közbeszólás, melyet a te-
metőcsősz hangoztatott a hát-
térben, miközben lopótök nagy-
ságu könnyeket hullatott.

Egynéhányan összesugtak kö-
zelében:

— Polgármester volt az öreg,
míg neki nem adta magát az
ivásnak.

Egy hórihorgas ur pedig a
jelenlévőket rendreutasította, a
szónok pedig folytatta mondó-
káját:

— Tettének oka ismeretlen.
Talán a Cuba-rum iránt érzett
szerelmi bánatában, vagy a
Sesta-kerti iránt táplált remény-
telen szerelmében szánta rá ma-
gát ez őszünktől maradt ostoba-
ságra. Testvérek közt legyen
mondva, élhetett volna még
vagy 60 évet a korcsmaipar fel-
lendítésére. Hisz' alig virágozott
el orra felett negyven évnek bor
virágos tavasza, az Ur már is
magáoz szólította. Éppen a 39-ik
három deci borát szürcsölgette
a „Ruczához“ címzett kurta kis
korcsmában, midőn a kegyetlen
halál kiszólitotta a kerek asztal
mellő.

(Emelt hangon.) A boldogság
s az alkohol egy sajkában evez-
nek az olesósági hullám tetején
egy biznyos cél felé, melynek
neve, a: sir. Mindannyian ezen
sorsra jutunk, egyik előbb, má-
sik utóbb. (Mély csend.)

— Ergo, néhai Alkoholházy
polgártárs, kortárs és elvtár-
sunk emlékét örökké megőriz-
zük, hátrahagyott adósságaiért
a korcsmárosok legyenek irgal-
masok neki!

Sirjatok, árván maradt sörös
és pálinkás üvegek!

A gyászbeszéd végeztével bele-
kezdtek a jól ismert „Bort iszom
én, bort iszom én, édes pajtás“
egyházi énekbe.

Az ég csatornái megeredtek
és a gyülekezet, valamint a ha-
lott is oszlásnak indultak.

Az öreg temetőcsősz átszelle-
mült sangon mondé: „Még az
ég is siratja“.

Moskovszky Lajos.

Egy szép asszonyhoz.

*Forró nyári estén, ültünk csendesen
Egymáshoz simu va kettesen.
Éreztem forró leheletét,
Éreztem a kezének melegét.*

*Azt hittem a varázs elveszi az eszem
Amikor lopva a szemébe néztem.
Egész éjjel álmaimba láttam,
Én csak néztem, néztem és csodáltam*

*Óh de kár, hogy az álom nem lehet
[való.]
Egy ilyen szép asszonyért meghalni
[is jó.]*

*Bocsásson meg ha vétettem,
Szép asszony Isten vele*

S. N.

Minden jókedvű ember
terjeszti a „Villám“-ot.

ANTALEY JÓZSEF

Könyv-, mű-, zenemű-
és papírkereskedése:
Szent Anna-u. és
Varga-u. csomak.

□ Legjobb bevásárlási □
forrás! Menjünk oda!

Ritmus nélküli dal a fodrász segéd urakról.

Hobl fodrász segéd urtól azt kérdezte egy
[kollegája,
Hogy milyen szépítő szert használ?

Persze Hobl ur a titkot elnem árulta,
De egy kislány a nagy kérdést megfejtette
(és azt mondta,

Szőke, barna kislányok szerelme együttesen,
Széppé teszik a fodrász segédeket.
Kis ur, a kérdező Hobl ur kollegája,
Most próbálja a szépítő szer hatását.

Ezek után estendenként a Kut-utca sarkán
Köti az ösmeretséget szőke, barna kislányokkal.
E példán okulva Hobl és Kis urakat kö-
[vetik több mások.]

A többek között meg kell említeni még kettőt
Az Arpad-tér 45-ik számú fodrász üzletből.

A kisebbik szőke segéd ur az egyik,
Ő is szép akarván lenni,
Kiválasztott egy szőkét s egy barnát,
Hajukat szerelmesen nézegetve beszélget
[ott az átjárónál]

Az előbbi üzletből Hadady fodrász segéd ur,
Buskomorságnak esett áldozatul.

Volt már neki szőke is, barna is, de min-
[dég hoppon maradt.]

Buskomorságának ez volt egyetlen s fő oka,
De a fodrász segéd urak szerencse könyvébe
[más vala beírva,

Hadady ur részéről, vigasztalás gyanánt,
Eljutott füléig a fent említett plére csuszás.
Azt mondja eggyel több, vagy kevesebb ő
[bizony nem bánja.]

Még ezáltal szép is lesz,
Izlése s szive szerint választott magának,
Az üzlet előtt beszélgetve s gáncsolódva a
[mások járásán,

S a bálókba a táncot csak avval a szőkével
[és barnával járja,
Nem törődve az egész világgal . . .

E. Olga.

Jó kérdés.

Oktatja a mama kis fiát s
közben váltig mondogatja: „Ha
nem tanulsz, számár leszesz“.

A nyitott kipun bevetődött egy
izben az udvarra egy számár s
a kis fiu rámutatván, kérdé:

„Kedves jó mamám, hát az a
számár kinek a fiából lett“?

Csekély különbség.

— Mi különbség van a nagy
bögő és az anyósom között?

— A nagy bögő csak akkor mo-
rog ha huzzák.

— Az anyósom meg állandóan
morig.

Kellemes és Kellemetlen kérdések.

▽▽▽▽

E rovatban közlökért az vállalkozó a felelősséget, aki elvissza.

▽▽▽▽

Mondja, kedves Ekli József ur, ön tényleg tüzoltó főparancsnok akar lenni? Kérde egy karcsu.

Mondja, kedves Kontsek Kornél ur, nem lehetne csak keresztényeket alkalmazni az üzletében? Kérdik a vevők.

Mondja, kedves Fuszek Pál ur, Arany János utca 56. szám alól, mióta kereszteli el a lányokat más névre? Kérde egy szemrehányó.

Mondja, kedves Nemes Emmuska urleány, a Szávay utcából, igaz, hogy magának volt a legtöbb bámulója a vasárnapi kerzón? Kérde, aki meggyőződött erről.

Mondja, kedves ifju Csapos János ur, a Csapó utca 71. szám alól, igaz, hogy maga galambot őriz a kalapja alatt, hogy nem köszön az ismerősöknek? Kérde egy szőke kis lány.

Mondja, kedves Sarkady János vasutas Püspökladányból, miért használja maga a lányokkal szemben ezt a szót, hogy: kis csacsi? Talán, amiért magát kis cigánynak elnevezték?

Mondja, kedves Schwartz Jenő ur, miért Herkules? Igaz, hogy a nyáron Marienbádba akar menni, soványító kurára? Kérde a marienbádi fürdőigazgatóság.

Mondja, kedves Lindenfeld Jenő ur, ugy-e, hogy önnek a földig ér a — haja. Kérdem én.

Mondja, kedves Kárász Lidi, a Varga utcáról, igaz, hogy alig várja a telet? Miért..? Kérde, aki jól akar mulatni.

Mondja, kedves Pálffy Gábor ur, az Angol királynő kávéház főpincére, nem unta még meg azt a sok dolgot, amit egész nap végez?

Mondja, kedves Szintai Sándor, onnan a Buzás étteremből, amerre maga jár, mindenütt süt a holdvilág?

Mondja, kedves főzelékszállító ur, a püspökladányi Rákócziból — szereti még magácska a jó Siller-fröccsöt? Miért nem iszik inkább aludt-tejet? Üdvözli Sanyaró Vendel.

Mondja, kedves Hévér ur, — Püspökladányból, — hogy ereszt a fehértói buzakereszt? Kérde valaki.

Mondja, kedves Kanyó bácsi, Kisvárdáról, a KTE és a BUSE mérkőzésen, ha szabad érdeklődnöm, hány forint árát drukkolt? Kérde egy BUSE-ista.

Mondja, kedves órás segéd ur, a Piac utca 2. szám alól, sokáig fizeti még az aglegényi adót? Kérde egy haragosa.

Mondja, kedves Szücs Gábor ur, onnan a Gambrinus étterméből, — megkapta-e már az ígért 20.000 koronát?

Mondja, kedves Torday Laticika, a kis állomás baktere, — hogy tetszett a cigány banda vasárnap a Gambrinusban? — Kérde egy puszi barátja.

Mondja, kedves Ungváry Sándor asztalos ur a dohánygyárból, miért jár ujabban a Hortobágyra? Kérde Szigeti.

Mondja, kedves kis Horváth Fricike, igaz, hogy maga csak a nagy lányokkal szeret táncolni? Kérde egy kicsi kis lány.

Mondja, kedves Wolf ur, Püspökladányból, igaz, hogy maga bebizonyította, hogy nem igaz az a közmondás, hogy: „Ki mint vet, úgy arat”? Kérde az olcsó buza.

Mondja, kedves Papp Samu bácsi, Kisvárdáról, a KTE vacsorájáról ezek után hányan fogják hazavinni? Kérde egy KTE-ista.

Mondja, kedves Rác Antal ur, mióta lett az a nótája, hogy: „Csak egy kis lány van a világon”? Kérdezi, akinek még egy sincs.

Mondja, kedves Jónap Aladár, gyógyszerész ur, Balmazújvárosról, igaz az, hogy uraságod kétszer szokta megvásárolni a gyógynövényeket? Kérde, akinek már több ízben fizetett kétszer.

Mondja, kedves gyógyi Muraközi a Friedmann cégtől, Hajdunánásról, igaz, hogy egy 70 centiméteres női velur kalapba ment fel a vendéglőbe, öt üveg borba fogadván? Kérde egy szemtanu.

Mondja, kedves Csiky Kálmán ur, igaz, hogy a szíve közepében levő butorozott szobába a Teleky utcai kis nagy M. költözött? Kérde egy vagonlakó.

Mondja, kedves Rác Antal ur, melyik virág volt szebb, amit a nagyerdőn szedett, vagy akivel szedte? Kérde és választ vár egy kis lány.

Mondja, kedves Hornstein Mihály Földesről, mióta az FTE-nek tagja, azóta birkozó bajnok lett? Kérde, aki magával megbirkozna.

Mondja, kedves Varga Béla ur Hajdunánásról, ha a böszörményi ut az eszébe jut, eldaldolja azt a nótát: „Felednélek, de nem tudlak feledni”? Kérde Julis.

Mondja, kedves Dobler Márton, a cigóhidről, meg merné mondani, hogy ment haza a vasárnap esti szépséaversumról? Talán nem jól mulatott? Kérde, aki ott volt.

Mondja, kedves Miczike (Teleki utca), igaz, hogy magácskának a nagyhaju fiuk tetszenek? Kérde egy kis haju.

Mondja, kedves Csiky Kálmán ur, miért volt hasonló piros a meggyhez, mikor kimondta, hogy nyolc korona. Kérde egy távolból néző.

Mondja, kedves zöld ruhás kis barna a nagyerdőből, igaz, hogy magánál már nem volt szebb az erdőn? Kérdi, akinek nem tetszett.

Mondja, edves Grünhut Miksa ur, mint a zsonyoni kigazda társadalom jólátszerése, igaz, hogy magának az a nótája, hogy: „De jött atyám, örködött rám“? Kérdi egy jó barátja.

Mondja, kedves Csáthy Béni, a püspökladányi Rákócziból, — szereti magácska a mákos nudlit? Kérdi egy toronygomb-aranyozó.

Mondja, kedves Halász János ur, Kisvárdáról, a népünnepélyen miért hagyta ott azokat a szép lányokat, pedig oly régen ki akar már békülni a kis barna. Kérdi, aki maga mellett volt, kis szöke.

Mondja, kedves Szücs ur, a Schaff tánciskolájából, nem gondolja, hogy a vasárnap esti frizurájával többeket meghódított? Kérdi, aki nem a meghódítottak közé tartozik.

Mondja, kedves Tóth Károly, borbély és fodrász mester ur, Püspökladányból, igaz, hogy minden hétfőn reggel a piacon legelőször is a Villámot olvassa át, hogy némi tájékozódást szerezzen a felől, hogy szeretett és nagyrabecsült szülőfalujában milyen eredménnyel ütött le a derült égből a Villám? Kérdi a Burlingtoni jaguár.

Mondja, drága Mihalkó Sándor ur Balmazújvárosról, miért megy maga vanszteppezni, hanem a földön, hanem a lányok lábán járja? Kérdi, aki nagyon tudja.

Mondja, kedves Pávai Ferkó, konflis ur, igaz-e, hogy önnek a szürke körül bokros érdemei vannak? Kérdi egy konkurrens.

Mondja, kedves Bözsike, Balmazújvárosról, szeretik a vendégek az ecetet vacsora után?

Mondja, kedves Nagy Dezső, élő baromfikereskedő a Péterfia végéről, igaz-e, hogy az ön szándéka komoly az iránt a kis szöke iránt? Kérdi barna,

Mondja, kedves Csiky Kálmán ur, igaz, hogy az a kedvenc nótája, hogy: „Csak egy kis lány van a világon“?

Mondja, kedves Kerégyártó, — igaz, hogy befagyott a „Kéktó“? Kérdi, aki korcsolyázni akar.

Mondja, kedves Rácz Antal ur, mit susognak Teleky utcán az akác-fák? Kérdi egy kíváncsi kis leány.

Mondja, -kedves Zagyva, hentesüzlet tulajdonos, hogy fizettek a keresztek? Kérdi a károsult társaság.

Mondja, kedves Mihalkó Gyula, Balmazújvárosról, hányszor adott már annak a kis lánynak éjjeli zenét? Nem fél, hogy utóljára még kikosarazzák? Kérdi egy rég kikosarozott kis fiu.

Mondja, kedves Jónás Kálmán ur, Püspökladányból, miért jár ön éjjel recsegős cipőben? Kérdik a Rákócziból.

Mondja, kedves Török Gábor ur Hajdunásról, maga tényleg lehetne Debrecenben polgármester? — Kérdik a nánási esendháborítók.

Mondja, kedves Dobler Péter ur, igaz, hogy 28 éves honpolgár? — Kérdi egy kíváncsi.

Halló, kedves Király Béla ur, mióta szereti maga annyira Tóth borbélyt? Kérdi egy lemaradt vetélytársa Püspökladányban.

Mondja, kedves Vincze János ur, Balmazújvárosról, hány ezer koronába került a nagyhortobágyi mulatság? Kérdi valaki.

Mondja, kedves K. Margitka és Sz. Rózsika, amerikai utjukhoz nem fogadnának fel urasági inasnak? Kérdi egy jó pennáju gyerek.

Mondja, kedves Bözsike, Püspökladányból, mióta fogadja ön a köszönést úgy, hogy: „rendben van!“? Kérdi, akinek úgy fogadta.

Mondja, kedves Balogh Gábor ur, miért jár maga a kapu tetején?

Mondja, kedves Haraszti Sándor ur, Szoboszlórol, hogy esett a közöltségen, 3. számmal nyert utazás? Kérdi, aki nem volt, de tudja.

Mondja, bájos ismeretlen, az Árpád tér 35. sz. alól, mikor tudnék a 999-ik helyre a szivében számot kapni? Kérdi egy türelmetlen sortállója.

Mondja, kedves Böndő ur, Hajdunásról, emezkléik-e még reá, mikor a háboru kezdődött és tüntetett és mint hős zászlótartó rázendítette azt a nótát: „Udvarom, udvarom...“? Kérdi egy jelen volt szaktársa.

Mondja, kedves János ur, Kisvárdáról, vasárnap a szőlőben hány csókot kapott? Kérdi az, aki csak 30-ig számolt.

Mondja, kedves K. Fülöp ur, mióta szokott maga a nagyerdőn lenni s csak a fasor közepéig kíséreni őt? Kérdi, aki hazáig szeretné kíséreni.

Mondja, kedves Orosz Gy. ur, a hajdunási piacról, hány következik az 54 után? Tényleg 55, ugye bár? Kérdi egy 48-as.

Mondja, kedves Ambruzs jegyző ur, Balmazújvárosról, megfakadt-e már a nemes fajta vöröshagymája? Kérdi egy kíváncsi.

Mondja, kedves Erdős Viktor, eróátviteli villamossági Géniusz, miért nincs bemészelve az irodájuk ablaka? Kérdi egy kíváncsi gépiró.

Mondja, kedves Nagy Ernő ur, Hajdunásról, ugyis, mint az örökmozgó, pénzszerő s csókgyártó gép feltalálója, kibékült már? Kérdezi egy másik szenvedő.

Mondja, kedves R. M. kisasszony Földesről, mennyiért tanítana meg minket arra a szép dalra amelyet hárman érdekeltek? Kérdi a zenekar.

Mondja, kedves Gazdag József, nagyerdei 75 százalékos főpincér, 25 százalékkal tényleg olyan jól megy a borászat? Kérdi egy borivó.

Mondja, kedves Nagy József, Máv. művezető a főtőháztól, igaz-e, hogy ön éjjel használja a nappali esengőt? Kérdi valaki.

Mondja, kedves Rézműves Tódor hajdunási zeneszerző ur, naponként hányféle pipából szív?

Mondja, kedves Kishzi geróf ur, mennyi volt a vasárnapi lozung? Kérdi a főpincére.

Mondja, kedves Gedeon Lajos, Hajdunánásról, mikor óhajt meg-nősülni? Kérdi, aki férjhez menne.

Mondja, kedves Fried Jenő dr., igaz, hogy ön lakást akar cserélni két vagonlakóval? Kérdi egy harmadik.

Mondja, kedves Máté Józsi, Püspökladányból, miért jár maga mindig a Bethlen utcában? Kérdi, aki látja.

Mikor a sváb házasodni akar.

B...on, egyik közeli községben történt az alábbi kis eset:

Az anyakönyvvezető jegyző előtt megjelent a gyámaja kíséretében egy fiatal ember. Felreismerhetetlen sváb dialektusban mondott, alig 8—10 percig tartó, rövid beköszöntő beszéd után kinyilatkoztatá, hogy ő nem akar ismeretterjesztő előadást tartani a jegyző urnak; amit pedig az joggal gondolhatt, végig hallgatva a birka nevezetű négy lábura emlékeztető türelemmel a beszédet; hanem csak feliratozni, mert, mir, azir, hogy ű bizony házasodni akar!

E rövidnek éppen nem mondható, de mindenesetre velőtlen bevezetés után már meglehetősen indulatosan fogott a jegyző ur a hirdetés kitöltéséhez.

A kérdéseire adott ferde feleletek okozta bosszúságot leszámítva, minden baj nélkül el is készült.

Már minden anyakönyvi adat be volt vezetve. Utolsó kérdésül megkérdezte a jegyző: hogy hívják a menyasszonyát, mivel mindeddig abban a tévhitben ringagtta magát, hogy a menyasszony szégyelt bejönni és az ajtón kívül várakozik jövődöbelijére.

— Há-szen, tekintetes jegyző ur! — válaszolt a kérdezett —

az is vót, de cserben hagyott, hogy a ragya verje meg.

— Akkor miért jött feliratkozni? — Rivalt rá a jegyző.

— Ugy gondoltam, tekintetes ur, hogy a három hét alatt majd kerítek egyet, oszt akkor mán nem is kell várni, mehetünk együtt a pap elé, nehogy közbe az is itt hagyjuk.

Amit azonban a jegyző ur erre mondott, azt már én nem merem elmondani.

Bevégzésül csak annyit: sokkal gyorsabban hagyta ott a vőlegényjelölt gyámjával együtt a szobát, mint ahogy bementek.

Közli: M.... E.

Kin-rimek.

Szombat este vártalak,
Óh! Epedve vártalak!
Csukva volt a váta lak,
Igy hiába vártalak!

Három negyed, meg egy negyed,
Istenem! De csinos kegyed!

Mákos patkó, diós csik,
Gondolj rám, ha bolha csip.

Hamis fog és fogsor,
Nem szükséges a fogpor.
Debrecenben nagy a por,
Nehezen nő a kapor.

Kénes gyufa és foszfor,
Mért mindig tollat fosztol.

Sanyi fiam na! drága!
Ni csikos a nadrága.
A szövet most ha drága,
Az egér ott had rágja.

Elindultam egy kuesmába
És betértem egy koesmába.

Három dinnye, meg kettő,
Ötödiket vágd kettő.

Sz. . . . y.

Megfelelt.

Tanító. Szegény Ágneshez:
Miért üzték ki Ádámot és Évát
a paradicsomból?

Szegény Ágnes: Mert a ház-
bért nem tudták fizetni.

Katona dal.

Szombat este csókoltam meg utoljára
Csókos piros szadat.

S egy szép vasárnap délelőtt,
Elvonult ablakom előtt —

Három menetszázad —

Elvonult ablakom előtt, három menetszázad

És elvitte harcba, tűzbe,

Elvitte az orosz frontra,

Az én katonámat.

Lehullott az akácának fehér illatos virága,
Ráhullott a virágeső, egy szép szöke katonára,
Szómeruan mosolygott a csókos piros szája,
Mert hisz tudta, mert érezte —
Nem jön ő már többé ide,
Soha szabadságra.

Kétszer nyílik az akácvirág,
Azt mondja a nóta.

A mióta őt elvitték

Háromszor is kinyílt az azóta,

Háromszor is kinyílt az akácfa virága.

Es én várom, egyre várom —

Az én szöke katonámat —

Várom — de hiába!

Névtelen asszony.

A lügetben.

Két ur egy padon ül, az egyik
ujságot olvas, másik pihen. Kér-
dezi a pihenő az olvasótól, mondja
kérem, hogy hívják magát? Az ol-
vasó feleli: semmi köze hozzám!
A pihenő ismét megszólítja, de ké-
rem mondja meg hogyan hívják
magát, nem lessz benne kára. —
Engem Nácinak hívnak.

— Náci ég a kabátja.

— Miért nem mondta hamarabb?

— Miért nem mondta hamarabb
a nevet?

Paplan-varrodómba

uj fehér vatta érkezett.
Selyem, glott, kasmir
paplanok kaphatók és
megrendehetőek. Pehely
és gyapju paplanokat ké-
szítünk. Alakított, frissíték.

Ócska vattá, paplanokat veszel.

DEBRECENI LAJOS Kossuth-utca 11. sz.

Bugyi Sándor.

A minap megállottunk a Villám úval a Rákóczi-uccán Horvát sógor előtt, mondok belötyöntek már ek-kis italt a kolompír levesre, mert hogy szárazság van erre a kolompírra most, hát módfelett kívánta a nedvességet. A sógornak meg nem is kellett mondani a szívem szándikát, pég nem is látott a belső riszembe, osztán ott is fityegett a félkila az órom előtt, én meg az órom alá billentettem, oszt nem maradt abba semmi se. Ahogy leteszem az üres üveget, hát nyomulnak befelé hummi fujatal iparosok, osztán hejjet foglalnak az én asztalomnál. Avval elkezdenek kipakolózni, azut kosztolni. Amint ott pofáznak a fijuik, hát megüti az én óromat valami gyanus szag. Mondok így magamba, még disznók lehetnek ezek, hogy esznek, osztán mégis ijjen szaggal vannak!

De biony a szag csak nem akart mulni, hanem még jobban terjett. Ekkor meg már magamra kesztem gyanakodni, hogy tán én líptem valami kenyirviszkba. Obszerválok osztán a csizmáim talpát, ótán a két sarkát, hát nem iszlelek rajta semmit, de a szagot még jobban iszleltem, pég már akkor a harmadik asztalnál ültem. Vigtíre már nem állhattam meg szó nélkül, avval visszalíptem az asztalokho, oszt

aszondom nékik, hogy már ne sajnájjanak megbocsátani valaméjükö-jök nem tett valami rossz fát a tűzre, hogy ijjen szaggal vannak? Avval semmitse szóllanak, hanem az egyik az órom alá toszittya asztat a papiroost, amékrül e'tek. Erre én bennem meg azonosmód felkavarodott a kolompír leves, oszt úgy szembepriccoltam az életöt, hogy ember legyik a talpán Rabéci ur, mig ki tuggya pucolni abból a gunyából a pecsétet. Hanem azir nem haraguttak rám, inkább úgy röhögtek rajtam, mint egy szakatt lú.

Azut megmagyarázták, hogy hát a vót ojjan szogos, amit úk ettek, oszt asztat kravádlinak híjják. Na, mondok, egyeki a feki, lehet, hogy nímetül így híjják, de én magyarul más nevit tudok ennek. Ezut elkezdtek danolni, hogy: „Ami házunk szegletes, neki ment a tiszteletes, így tedd rá, úgy tedd rá, most tedd rá, tedd rá, tedd rá. Oszt a méket szembepriccoltam, hát még az órom alatt kezdett piszkálni. Hanem én meg úgy tettem a pofájára a kezem fejit, hogy elborult mind a három, avval fel a tajigára, oszt a Villámnak meg ahogy a girincire tettem a löcsöt hát úgy megindult a, hogy majd elvittük a derecskei hagymas szekeret, oszt megse állottunk hazájja. Ugy tedd rá, most tedd rá, a nyehéssig ájjik belé, még én véllem akar macskázni valaki?

Kedélyesen.

Hivatalnok (mialatt egy hölgynek u'levelet állit ki): **Ejnye az ördög vigye el! A személyleírásban azt irtam, hogy a haja szöke, pedig amint látom, fekete.**

Hölgy: Nem tesz semmit, már ugylis rég szökére akartam festeni.

Falu rossza.

Kora érettség.

A pajkoskodó Aladár urfit mamája neveltlensége miatt jól megveri. Mikor a büntetése véget ér, az urfi atyjához fut s ezt sugja neki: „De papa, hogy tudtál feleségül veni ilyen heves természetü asszonyt?”

Szeretem a . . .

(Tréfás vers.)

Szeretem a libacombot
Összetört díval.
Szeretem az édes csókot
Mézes mogyoróval.
Szeretem a cukros fánkot
Hagyma salátával.
Szeretem a sovány bókot
Kövért libamájjal.

Szeretem a csokoládét,
Hegyi levővel.
Szeretem a csalamádét,
Törlei pezsgővel.
Szeretem az édes mosolyt,
Liptai luróval.
Szeretem a buza kankolyt
Fekete kávéval

Szeretem a csöndességet,
Töltött káposztával.
Szeretem a böcseséget,
Beütöt szobával.
Szeretem a kis lányokat,
Szőnyen borzas hajjal.
Szeretem az életemet,
Szinmézset és vajjal.

Ikarus.

A kis huncut.

Tanító: No Karesi, mondj egy hasznos háziállatot.

(Karesi hallgat.)

Tanító: Ej, ej, hát semmi se jut eszedbe? Gondolj a szakácsnétokra, mivel foglalkozik a konyhában?

Karesi (kiderült arccal): Baka, huszár, tüzér...

„Meteor” mozi.

Bocskai-tér 10.

Ma, vasárnap, július 31-én:

Lángok lovagja Lengyelvér II. része

Főszerepben: Petrovich és Bojda Juci.
Előadások kezdete d. u. 3., 5., 7. és 9 órak r. — Jegylovétel d. u. 10 órakor. —
Helyárak: páholy 16 K feuttartott hely 14 korona I. rendű ülőhely 12 korona. II. rendű ül. hely 9 K, III. r. ülőhely 6 K.

Előrelátás.

A váci fegyház egyik tisztviselője kissé megszorult anyagilag.

A tisztviselők ilyenkor mit csinálnak? Kölesönt vesznek fel valami szövetkezetnél. A mi emberünk is bejött Pestre és két kezesének aláírásával ellátott váltóját benyújtotta egy pénzügyészhez.

Az igazgatósági gyűlésen annak rendje és módja szerint szavazás alá került a fegyintézeti tiszt váltója is.

A vezérigazgató referálta az ügyet, ajánlva, hogy a kölesönt szavazzák meg.

Beszédét ezekkel a szavakkal fejezte be:

— Adjuk meg uraim, a kölesönt, nem lehet tudni, mikor szorulunk ezeknek az uraknak jóindulatára.

A kölesönt az igazgatóság egyhangulag mógszavazta.

Falu rossza.

Amilyen a kérdés, olyan a felelet.

Nevelő: Mondja meg nekem, hány sziget van a Középtengerben és hogy hívják?

Urfi: A Középtengerben igen sok sziget van s engem Gesztési Lajoskának hívnak.

Szerkesztői üzenetek.

Mimósa. Legyen máskor is szerencsénk.

Ikarus. Köszönettel vettük. Nagyon jóizűek. Hozzon máskor is.

B. Olga. Most kapjuk meg először. — Közöljük.

Kalapok tisztítását,
vasalását és javítását
elvállalom. — Használt
kalapokból újakat
::: készítek. :::

Beliczay
kalapos, Piac u 38.
a fő-posta mellett.

Az írás és olvasás mestersége.

— Oh, bárcsak én is olvasni tudnék.

— Nem sokat gondúnék én avval az olvasással, csak hát ha írni tudnék. — Majd találnék én olyan tudákos embert, aki elolvassná, amit irtam.

APRÓ HIRDETÉSEK.

Hajszál
hasogató felvételnek Gyalai
János Hatvan-utca 9.

Békebeli
hosszu spárga kerestetik
rövid hajam megkötözésére
Mancika jeligére

Rothadásnak
induló tavalyi befőztek,
bármilyen mennyiségben
szállít a Konzerva gyár.
Rendeléseket pontosan és
jutányosan eszkozöl.

Ócska
cipő, csizma, papucs javi-
tásokat és fordítást elvál-
lalok. Ugyanott tányér nyá-
logatók felvételnek szap-
panfőzéshez. Földes, Lek-
vár-utca 20.

Egy
stikelő olló elveszett, be-
csületes megtaláló kéretik,
(ha megtalálja) tudassa G.
Ari kisasszonyt. Az ollót
megtarthatja és elsőrendű
jutalomba részesül.

Eladnám
első szülötséggű jogomat
egy adag körözött lipthói
turóért. Báró Éhen bögő.

Tönkrement
pepita sapkámát elcserél-
ném, szép barna lányért.
Jelentkezni lehet nálam.

Romlatlan
erkölcsü fiatal lányoknak
udvarolnék; szárazon és
vizen, éjjel és nappal, fa-
tetejében és földalatt. Frici
életveszélyes nőcsábász,
szerelem-bajnok és szív-
döglesztő atléta.

Légváraim
kitatarozására szabadkőmű-
veseket keresek, kik a me-
szelést is elvégeznék. Je-
lentkezés nappal és éjjel
Kossuth-utca 20. sz.

Női
ruhára divatsallangnak
ajánlok. Vézna Mihály

Kezdő
alkoholistáknak felvilágo-
sítást adok és két pár
ugorkából egy pár sarkan-
tyus bagaria lakk csizmát
készítek. *Bálint*, mester.
Ugyanott egy szál petre-
zseljem eladó, megtekint-
hető az éjjeli *Galja*.

Hamis
bélyegzésű ezer koronás
„fidibusznak“ ajánlok.
Leveleket „jól fogok égni“
jeligére kérek.

Keresek
kéményseprő segédek csak
is szervezetlent, lehetőleg
egy nő és egy nőtlent,
libatöméshez. Kondor, ké-
ményseprő Beresényi-utca
3369. szám.

Csemegeszület
Királyfalvára körözött
lipthói turónak ajánl-
kozok jobb családból
valló jobb sorsra érde-
mes nyelvvel be-
szelő fiatal, facér alko-
holista. Lehetőleg ma-
dos oldalom. hol a nap-
fürdő kéit ígérő gyö-
nvöreinek hódolhas-
sak Szíves megkéré-
sést kérek: Bornem-
issza Bendeguz. Tök-
sor.

Eladom,
eladom a csatos ima köny-
vem. Bővebbet Antalfi könyv
kereskedőnél.

Nyomatott a „Debreczeni Ujság“ nyomdájában.